

215

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 lipca 1962 r.

w sprawie przystąpienia szeregu państw do Konwencji o ruchu drogowym i do Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 27 Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty przystąpienia do powyższej Konwencji:

Chile dnia 10 sierpnia 1960 r.
z wyłączeniem Załącznika 1 ze stosowania Konwencji
zgodnie z jej artykułem 2, paragraf 1.

Argentyna dnia 25 listopada 1960 r.

Rumunia dnia 26 stycznia 1961 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Rumuńska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 33, według którego każdy spór dotyczący interpretacji lub stosowania Konwencji może być na żądanie każdego z państw zainteresowanych przekazany do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości. Rumuńska Republika Ludowa uważa, że zgoda wszystkich stron w sporze jest wymagana w każdym przypadku dla poddania jakiegokolwiek sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do decyzji”.

Gwatemala dnia 10 stycznia 1962 r.

z zastrzeżeniem że

„artykuł 33 Konwencji będzie stosowany bez naruszenia postanowień artykułu 149, paragraf 3, Konstytucji Republiki”.

India dnia 9 marca 1962 r.

z wyłączeniem Załączników 1 i 2 ze stosowania niniejszej Konwencji, zgodnie z jej artykułem 2.

San Marino dnia 19 marca 1962 r.

z wyłączeniem Załącznika 1 ze stosowania Konwencji, zgodnie z jej artykułem 2.

Kongo (Brazzaville) dnia 15 maja 1962 r.

Irlandia dnia 31 maja 1962 r.

z następującymi oświadczeniami:

Załączniki 1 i 2 są wyłączone przez Irlandię ze stosowania Konwencji.

Co się tyczy Załącznika 6, ilość przyczep ciągnionych przez pojazd o napędzie mechanicznym nie może przekraczać ilości, jaka jest dozwolona przez prawo irlandzkie.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w notyfikacjach otrzymanych dnia 27 września 1960 r., 12 stycznia i 3 sierpnia 1961 r. Rząd Wielkiej Brytanii powiadomił o stosowaniu postanowień wymienionej Konwencji do następujących terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny:

Barbados

z takimi zastrzeżeniami i deklaracjami, jakie uczynił Rząd Wielkiej Brytanii w swym dokumencie ratyfikacyjnym powyższej Konwencji.

Hong Kong

z następującymi zastrzeżeniami:

„W związku z artykułem 26 powyższej Konwencji rowery w międzynarodowym ruchu, dopuszczone na terytorium, powinny z zapadnięciem zmierzchu i w ciągu nocy lub gdy wymagają tego warunki atmosferyczne posiadać na przodzie

tylko światło białe, a z tyłu światło czerwone i czerwone szkiełko odbłaskowe, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem Hong Kongu.

Ponadto, Rząd Hong Kongu oświadcza, że:

1. Zgodnie z artykułem 2, paragraf 1 powyższej Konwencji wyłącza się Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji.

2. Zgodnie z częścią IV (b) Załącznika 6 do powyższej Konwencji nie zezwala się na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym, i nie zezwala się na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów.

W związku z częścią II, paragraf 1 Załącznika 6 zatytułowaną Oświetlenie ustawodawstwo Hong Kongu przewiduje, że każdy pojazd samochodowy, z wyjątkiem motocykla z przyczepką lub bez przyczepki, powinien być zaopatrzony w kierunkowskazy jednego z typów przewidzianych w niniejszym paragrafie”.

Bahamas

z wyłączeniem Załącznika 1 i 2 ze stosowania powyższej Konwencji, zgodnie z jej artykułem 2, paragraf 1.

W notyfikacji otrzymanej dnia 3 maja 1961 r. Rząd Australii powiadomił o zastosowaniu postanowień niniejszej Konwencji do Papua oraz terytorium powierniczego Nowej Gwinej.

W notyfikacjach z dnia 25 sierpnia i z dnia 8 grudnia 1961 r. Rządy Republiki Niger i Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej oświadczyły, iż uważają się za nadal związane postanowieniami powyższej Konwencji, które zostały rozciągnięte na ich terytoria przed uzyskaniem niepodległości.

W notyfikacji z dnia 13 marca 1962 r. Rząd Sierra Leone oświadczył, iż uważa się za nadal związany postanowieniami powyższej Konwencji, które zostały rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości, z zastrzeżeniem utrzymania w mocy poprzednio zgłoszonych deklaracji i zastrzeżeń.

Ponadto podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 56 Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanego w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty przystąpienia do wymienionego Protokołu:

Rumunia dnia 26 stycznia 1961 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Rumuńska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 62, według którego każdy spór dotyczący interpretacji lub stosowania Konwencji może być na żądanie każdego z państw zainteresowanych przekazany do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości. Rumuńska Republika Ludowa uważa, że zgoda wszystkich stron w sporze jest wymagana w każdym przypadku dla poddania jakiegokolwiek sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do decyzji”.

San Marino dnia 19 marca 1962 r.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Rapacki